בית המשפט המחוזי בתל אביב -יפו

תפח"ע 60671-11-24 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט בכיר ירון לוי, שופט אילן צור, שופטת תמר סנונית פורר

המאשימה **מדינת ישראל**

נגד

הנאשם **פלוני (עציר) ת"ז XXXXXXXXX**

גזר דין

בכפוף לאיסור פרסום שם המתלוננת והנאשם וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהותם, גזר הדין מותר לפרסום

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות מין רבות ובכללן אינוס ומעשה סדום שביצע בקטינה ילידת 2009, קרובת משפחתו, המאובחנת על הרצף האוטיסטי, וזאת במשך כשנתיים וחצי, בהיותה בת 12 ועד לגיל 14.5 שנים. בין היתר, החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה בהזדמנויות רבות, נגע בגופה מעל ומתחת לבגדיה, ואף החדיר את איבר מינו לפיה. המעשים בוצעו לעיתים כשבני משפחה נוספים היו נוכחים במקום אך לא עדים למעשים, וזאת תוך ניצול מוגבלותה של הקטינה. עוד הורשע הנאשם בשיבוש מהלכי משפט, החזקת חומר תועבה של קטין ופגיעה בפרטיות.

2. על יסוד הודאתו בעובדות המתוארות, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

א. אינוס בנסיבות מחמירות ע"י בן משפחה (ריבוי עבירות) – עבירה לפי סעיף 345(א)(1)+(5) בנסיבות סעיף 351(א) לחוק העונשין.

ב. מעשה סדום בנסיבות מחמירות ע"י בן משפחה - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1)+(5) לחוק העונשין.

ג. ניסיון אינוס בנסיבות מחמירות ע"י בן משפחה (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 345(א)(1)+(5) בנסיבות סעיף 351(א) וביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

ד. **מעשה מגונה בנסיבות מחמירות ע"י בן משפחה (ריבוי עבירות)** – עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1)+(5) וביחד עם סעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין.

ה. **פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות)** – עבירה לפי סעיף 5, ביחד עם סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות.

ו. **עשיית והחזקת תועבה עם דמותו של קטין (ריבוי עבירות)** – עבירה לפי סעיפים 214(ב1) ו-(ב3) לחוק העונשין.

ז. **שיבוש מהלכי משפט** – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

<u>העובדות</u>

3. ואלה עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן, שעל יסודן הורשע הנאשם:

א. א.א הינה קטינה, ילידת 13.12.2009 המאובחנת על הרצף האוטיסטי (להלן: "**הקטינה**"). במסגרת זאת, לוקה הקטינה, בין היתר, בהיכרות פורמלית עם נורמות חברתיות, בהבנה חברתית בלתי מפותחת, בקושי בהבנת כוונותיו של האחר ובשיתוף מופחת בתכנים רגשיים. הנאשם קרוב משפחתה של הקטינה.

ב. החל מחודש ספטמבר 2021 או בסמוך לכך ועד לסוף חודש יוני 2024, ביצע הנאשם בקטינה מעשים מגונים, במספר רב של הזדמנויות – בבית הוריה ובבית סבה וסבתה, ובין היתר נגע באמצעות ידיו בכל חלקי גופה, בשדיה, בישבנה ובאיבר מינה, מעל ומתחת לבגדיה, וכן באמצעות פיו ובאמצעות איבר מינו, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני.

ג. בשתי הזדמנויות החל מחודש אוקטובר 2022 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לבעול את הקטינה בכך שניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. באותה העת או בסמוך לכך, ובמספר רב של הזדמנויות, בעל הנאשם את הקטינה, בכך שהחדיר אצבעותיו לאיבר מינה וכן בהזדמנות אחת אף ביצע בה מעשה סדום בהחדרת איבר מינו לפיה.

ד. כל מעשיו של הנאשם נעשו מתוך מודעות למוגבלותה של הקטינה, ללא הסכמתה החופשית, תוך ניצול מוגבלותה ליתן הסכמה חופשית זו.

ה. עוד ביצע הנאשם בקטינה את המעשים הבאים:

1. ביום 25.9.21, בעת ביקור משפחתי באקווריום בירושלים, חיבק הנאשם את הקטינה בחוזקה, נגע בישבנה ואמר "**אוח, את**" או מילים בעלות משמעות דומה, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני.
2. בהזדמנויות רבות, במהלך מפגשים משפחתיים בדירת הסבים, בתדירות של מספר פעמים בחודש, ובעת שבני משפחה נוספים נוכחים בדירת הסבים, ביצע הנאשם בקטינה מעשים מגונים, והחל מחודש אוקטובר 2022 או בסמוך לכך – בעל אותה בניגוד להסכמתה ותוך ניצול מוגבלותה.
3. בתוך כך, נהג הנאשם לקחת את הקטינה לאחד החדרים בבית הסבים, ולגעת בה בכל חלקי גופה מעל ומתחת לבגדים, ללקק ולנשוך את שדיה ופטמותיה. בחלק מההזדמנויות אף נצמד הנאשם לאחורי הקטינה והתחכך בה כשאיבר מינו זקור – הכל לשם גירוי או סיפוק מיני.
4. באחת ההזדמנויות, בממ"ד שבבית הסבים, נצמד הנאשם אל הקטינה, אחז בשדיה מתחת לחולצתה ביד אחת, וביד השנייה החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. הקטינה צרחה בכאב וניסתה להפסיק את מעשיו של הנאשם, שבתגובה לזעקותיה אמר - "**לא נורא, כמה פעמים והאזור יתרחב וזה יהיה פחות כואב**", או מילים בעלות משמעות דומה. הקטינה השיבה לנאשם כי היא "**לא רוצה את זה שוב**", או מילים בעלות משמעות דומה.
5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שהתה הקטינה בבית הוריה עם אחותה הקטנה, שהייתה במקלחת באותה עת. הנאשם הגיע למקום, הלך בעקבות הקטינה למטבח ובעת שדיבר עמה נצמד לגופה מאחור, התחכך בה, הכניס את ידו מתחת לחולצתה ומשך את שדיה מתוך החזיה, ונגע בהם. הנאשם המשיך והתחכך עם אזור חלציו בגופה של הקטינה, כשאיבר מינו זקור. עוד ובנוסף, הכניס הנאשם את ידו לתוך מכנסיה ותחתוניה של הקטינה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, תוך שהוא נוגע בשדיה בידו השנייה. הנאשם חדל ממעשיו רק כששמע את דלת המקלחת נפתחת.

6. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים ספטמבר 2023 ליוני 2024, בסלון בית הוריה, חיכך הנאשם את איבר מינו החשוף בין פלחי ישבנה של הקטינה, פיסק אותם בידו האחת תוך שהוא מורח קרם על איבר מינה של הקטינה בידו השנייה, מעסה ומחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה.

7. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים ספטמבר 2023 ליוני 2024, בעוד שהקטינה למדה למבחן בסלון בית הוריה, ישב הנאשם מאחוריה על הספה, כשפלג גופה התחתון חשוף והיא ישובה על ברכיה, והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה תוך שהוא משוחח עימה אודות סרטון שהוקרן בטלוויזיה באותה העת. בהמשך נצמד אל גופה החשוף של הקטינה מאחור כשפלג גופו התחתון חשוף – חיכך את איבר מינו בישבנה של הקטינה, תוך שהוא אוחז במותנה בידו האחת, ונוגע באיבר מינה בידו השנייה.

לאחר מכן, הנאשם המשיך ושפשף את איבר מינו החשוף עד שהגיע לפורקן על גבה התחתון של הקטינה. הנאשם ניגב את גבה של הקטינה באמצעות מגבון לח, הרים את תחתוניה ומכנסיה והוסיף לשאול אותה באשר להתקדמות בלימודיה למבחן.

8. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים ספטמבר 2023 ליוני 2024, בשעה שהקטינה ישבה על ספה בסלון בית הוריה, רכונה על ברכיה כשפלג גופה התחתון חשוף ואף שדיה חשופים – נצמד הנאשם את הקטינה מאחור כשפלג גופו התחתון חשוף, נגע בשדיה, נישק את גבה ואז הרים את מכנסיה – והכל לשם גירוי או סיפוק מיני.

9. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים ספטמבר 2023 ליוני 2024, שהתה הקטינה בחדרה בבית הוריה. בשעה שהקטינה הייתה ישובה ושעונה לאחור ושדיה חשופים, רכן הנאשם מעליה, עיסה את שדיה, חיכך את איבר מינו החשוף בין שדיה ובקרבת פניה, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני.

במהלך המעשים, שוחח הנאשם עם הקטינה על סדנת האומנות בבית ספרה. תוך שהוא ממשיך במעשיו, אמר הנאשם לקטינה "**עכשיו כשגמרתי פעם שנייה זה לוקח יותר זמן**... **אני מאוד מתרגש**... **סיבוב שני זה נהדר**". בהמשך, תוך שהוא

ממשיך לחכך את איבר מינו בין שדיה של הקטינה, שאל – "**זה נעים?**", והקטינה השיבה – "**הממ... לא**", ובהמשך אמרה כי אינה יכולה להסביר את התחושה. לאחר מספר שניות נוספות, אמר הנאשם לקטינה כי הוא סבור שלא יצליח להגיע שוב לפורקן אך "**אם זה נעים אני יכול להמשיך שעות**", ואז חדל ממעשיו, התרחב מהקטינה ואף הציע לה להתקלח.

10. במחצית השנייה של חודש יוני 2024, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שהתה הקטינה לבדה בבית הוריה ולמדה למבחן בסלון הדירה. הנאשם הגיע לדירה יחד עם בנו, שהיה באותה עת בן 5, ובעת שזה שהה בחדר אחר, הכניס הנאשם את ידיו לתוך חולצתה וחזייתה של הקטינה, נגע בשדיה, ובהמשך ליקק ונשך את שדיה.

בהמשך לאמור, הפציר הנאשם בקטינה לנשק את איבר מינו, והדגים לה את מבוקשו בכך שנישקה על פיה ומצץ את אצבעה. לאחר מכן, הנאשם החדיר את איבר מינו לפיה של הקטינה, אף שנחנקה מכך מספר פעמים, תוך שהוא מניח אחת מידיה על אשכיו. טרם פורקן, בקש הנאשם מהקטינה לבלוע את זרעו, אחז בראשה בחוזקה והגיע לפורקן בפיה. הקטינה ירקה את נוזל הזרע מפיה. מעשים אלה נעשו תוך ניהול שיח עם הקטינה על האווירה בבית הספר ומעשיהם של חבריה לכיתה.

לאחר שבנו של הנאשם חזר לסלון הדירה, שיחק עמו הנאשם וצפה איתו בטלוויזיה, עד שהשניים עזבו את הדירה.

ו. במהלך התקופה שלח הנאשם לקטינה בהזדמנויות רבות, ביישומון WhatsApp, הודעות בעלות אופי מיני, ובהן תמונות וסרטונים המכילים חומרי תועבה, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני. במסגרת הודעות אלה, שלח הנאשם לקטינה הודעות בעלות אופי מיני, וניסה לתאם עמה מפגשים נוספים, באמצעות "הודעות נעלמות" – הנמחקות לאחר צפייה אחת בהן, והכל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

ז. במהלך התקופה, צילם הנאשם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו תמונות וסרטונים של הקטינה, ללא הסכמתה ולעיתים גם בסתר, לצורך גירוי או סיפוק מיני, ובאלו החזיק ועשה שימוש לסיפוקו העצמי. בתוך כך הנאשם תיעד את גופה של הקטינה כשהיא לבושה, וכן

כשלבושה בבגד ים ובעירום חלקי. הנאשם תיעד את המעשים שביצע בקטינה ברשות היחיד, ללא הסכמתה, לצורך גירוי או סיפוק מיני ועשה בהם שימוש לסיפוקו העצמי.

ח. נכון ליום 17.11.24, החזיק הנאשם בחשבונו בחברת Google בסרטונים המתעדים את המעשים שאירעו בין החודשים ספטמבר 2023 ליוני 2024 (סעיפים 9-12 לכתב האישום המתוקן). במהלך אותה התקופה, מחק הנאשם תמונות וסרטונים שצילם כאמור, והכל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

ט. בסמוך לאחר המחצית השנייה של חודש יוני 2024 (בסמוך לאחר האירוע המתואר בסעיף 13 לכתב האישום המתוקן) חשפה הקטינה בפני אמה מקצת מעשיו של הנאשם. במחצית הראשונה של חודש יולי 2024, נהג הנאשם לשלוח לקטינה תכופות, הודעות נעלמות בהן מסר כי הוא מתגעגע אליה, הביע את רצונו לפגוש אותה, וניסה לתאם עמה מפגשים נוספים. בהיעדר מענה מצדה של הקטינה, ביקש ממנה הנאשם, בהודעה נעלמת, כי תמחק את היסטוריית ההתכתבות ביניהם והכל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

י. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם בקטינה מעשה סדום, וכן בריבוי הזדמנויות אנס את הקטינה, ובשתי הזדמנויות ניסה לאנוס את הקטינה, בהיותו בן משפחתה, בטרם מלאו לה 16 שנים, תוך ניצול היותה לקויה בשכלה, ושלא בהסכמתה החופשית. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם, בריבוי הזדמנויות, מעשים מגונים בקטינה בהיותו בן משפחתה, בטרם מלאו לה 16 שנים, תוך ניצול היותה לקויה בשכלה, שלא בהסכמתה החופשית, והכל לשם גירוי וסיפוק מיני. בנוסף, ובריבוי הזדמנויות, צילם הנאשם את הקטינה ברשות היחיד – לשם גירוי או סיפוק מיני, השתמש בגופה של הקטינה לעשיית פרסומי תועבה, והחזיק ברשותו פרסומי תועבה ובהם הקטינה. עוד במעשיו, עשה הנאשם מעשה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

<u>הסדר הטיעון</u>

4. ביום 12.2.25 הוצג בפני בית המשפט הסדר הטיעון. במסגרת ההסדר לא הושגה הסכמה עונשית וב"כ הצדדים טענו באופן פתוח לעונש. עוד הוסכם כי הנאשם יפקיד 120,000 ₪ לטובת פיצוי

הקטינה, וכי סכום זה אינו משקף הסכמה לעניין גובה הפיצוי אשר יושת על הנאשם בסופו של יום על ידי בית המשפט, עניין אליו יידרשו הצדדים במסגרת הטיעונים לעונש.

<u>הראיות לעונש</u>

<u>ראיות מטעם המאשימה</u>

5. במסגרת הראיות לעונש, הגישה המאשימה את הראיות הבאות: דיסק (**ת/2**), המכיל 9 סרטונים שצולמו ע"י הנאשם במהלך ביצוע חלק מהעבירות (להלן: "**הסרטונים**"); מסמך שכתב הנאשם כחודש וחצי לאחר חשיפת המעשים, הנושא כותרת: "תשובות לשאלות של צעד 1 בספר הסגול" (**ת/1**); תסקיר נפגעת העבירה; עדות האב; ועדות אשת הנאשם (קרובת משפחתה של הקטינה נפגעת העבירה). בנוסף, הגישה ב"כ המאשימה פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית.

<u>הערכת מסוכנותו המינית של הנאשם</u>

6. מסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה כ"בינונית – גבוהה". הנאשם מתואר כאדם בעל קווי אישיות נרקיסיסטיים, בעל קסם אישי שטחי, חלקלק לשון, מניפולטיבי ולא אמין, בעל ליקוי רגשי ותחושות קלושות של חרטה ואמפתיה, הרואה באחרים אובייקטים למילוי צרכיו. בדיווחו ובמעשיו בלט תכנון מוקדם, שבא לידי ביטוי בניסיונו להתקרב לנפגעת העבירה; פגיעה בה תוך הסחת דעתה; וחזרתיות של מעשיו למשך תקופה ממושכת.

7. עולמו הפנימי של הנאשם הוא פוגעני ודיסוציאטיבי, והוא מתנהל בניתוק מהעצמי המתפקד - ניתוק המגביר את הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד, בעיקר בהיעדר טיפול אינטנסיבי מותאם. נקבע כי לא ניתן לשלול קיומה של משיכה מינית פולימורפית, הכוללת, בין היתר, משיכה פדופילית והבופילית, וכן עיסוק רב במין לצד צורך בריגושים וצורך בהקצנה של הגירויים.

<u>תסקיר נפגעת העבירה</u>

8. מהתסקיר עולה כי מדובר בקטינה ילידת 2009, כיום בת כ-15 שנים, האמצעית במשפחה המונה זוג הורים ושלושה ילדים. לפני כשנתיים, אובחנה הקטינה על הרצף האוטיסטי, וכיום היא לומדת ב'כיתת תקשורת', בבית ספר רגיל. עוד עולה כי כיום, מתבטאים קשייה באורח משמעותי, בין היתר בתקשורת חברתית ובתפקוד קוגניטיבי (עמ' 1 לתסקיר).

9. במסגרת התסקיר מסרו הוריה של הקטינה כי האחרונה הייתה בקשר קרוב עם הנאשם, שהיה עבורה דמות משמעותית. גם הקטינה בעצמה תיארה קשר חיובי שהיה לה עם הנאשם, עליו היא סמכה. עוד תיארה, כי בתקופת הפגיעה חוותה קשיים חברתיים משמעותיים במסגרת הלימודים, דיווחה על מצב רוח ירוד, אך לא ידעה לקשר את הקשיים לפגיעה שחוותה. מאידך, הוריה מתארים קשיים רגשיים והתנהגותיים, אשר הוחמרו בהיותה בכיתה ז' והתבטאו באופנים שונים שאף כללו אמירות אובדניות, אשר הצריכו מעקב פסיכיאטרי וצורך בנטילת תרופות נוספות (עמ' 2 - 3 לתסקיר). כיום, להערכת הוריה, ייתכן שהשינוי בהתנהגותה של הקטינה, נבע מהפגיעה שחוותה מהנאשם (עמ' 3 פסקה שניה לתסקיר).

10. בתסקיר צוין כי הקטינה תיארה קושי משמעותי לבטא ולדווח על הפגיעות שחוותה מצד הנאשם. לדבריה, על אף שהבינה לאחר מספר פעמים שמעשי הנאשם אינם תקינים, לא הצליחה לדבר על כך, הגם שניסתה לשלוח הודעת טקסט לאימה בה כתבה כי הנאשם "נוגע" בה. עוד לדבריה, גם אם הייתה נשאלת ישירות היא לא הייתה מסוגלת לשתף, כיוון שלא ידעה כיצד לספר ולהגיד מה קרה לה. כן תיארה הקטינה גם חוסר יכולת להתנגד לנאשם (עמ' 3 לתסקיר).

11. באשר להשלכות הפגיעה על הקטינה, תיארו הוריה קשיים ביכולתה לשתף אותם ביחס לאירועים ולהתייחס להיבטים המוסריים והרגשיים שלהם, וכן בהתמקדות בתחושות הפיזיות הלא נעימות שחשה בעת ביצועם. בנוסף לכך, המטפלת הרגשית של הקטינה הוסיפה כי קשייה החברתיים יצרו עבורה מצב של פגיעות מוגברת (עמ' 3-4 לתסקיר).

12. הקטינה סובלת מזיכרונות פולשניים מהתקופה בה הנאשם פגע בה, אשר מתעוררים ללא שליטה, במיוחד כשהיא נמצאת לבד בחדרה, ללא כל טריגר נראה לעין או קשר לסיטואציה ספציפית. עד תיארה כי היא סובלת מסיוטים המותירים אותה בתחושת עצבנות ואי נוחות. הקטינה תיארה כי חווה רתיעה עזה מכל מגע פיזי, גם אם מדובר במגע תמים, דבר שלא חוותה טרם הפגיעה (עמ' 4 – 5 לתסקיר). הוריה ציינו כי ייתכן ולקותה תחמיר את השלכות הפגיעה ותהפוך אותן למורכבות אף יותר, וכי מקווים כי הדבר יילקח בחשבון לעניין העונש (עמ' 5 – 6 לתסקיר).

<u>הסרטונים – ת/2</u>

13. מצפייה בסרטונים, ייאמר, בלשון המעטה, כי הם מעוררים זעזוע עמוק, סלידה, קבס, ושאט נפש שקשה לתאר במילים. אוי לעיניים שראו מעשי זוועה בקטינה מוגבלת – על ידי קרוב משפחתה,

בשעה שהוא מצלם ומסריט את מעשי הזימה שביצע בה באורח אכזרי ומתעלל, ואף מתעד את עצמו זחוח ומלא סיפוק, תוך שניכר כי הקטינה המצויה על הרצף האוטיסטי אינה מבינה עד תום את המתרחש, ואינה מפרשת נכון ובזמן אמת את גודל האסון הצורב והמשחית את גופה ונפשה.

14. כל מי שיאלץ לצפות בסרטונים אלה יזדעזע עד עמקי נשמתו. לצורך השלמת המסכת הראייתית בעניין זה, יצוין בקצרה, כי בסרטונים מתועדים יחסי מין מלאים – קרי, אונס של הקטינה האוטיסטית נפגעת העבירה – תוך כדי שיח בעניינים שונים וניסיונות הסחת דעתה, אוננות של הנאשם בשעה שפלג גופה התחתון של הקטינה חשוף לחלוטין, מגע ועיסוי איבר מינה של הקטינה עם חומר סיכוך, חדירה לאיבר מינה של הקטינה, אוננות על חלקי גופה השונים – לרבות בין שדיה בשעה שהקטינה בתנוחות שונות, ושפיכת זרע על גבה של הקטינה – כל זאת במספר רב של סרטונים אותם צילם, הסריט ושמר הנאשם לעת מצוא, והכל בשעה שהנאשם נראה זחוח ומרוצה ממעשיו, תוך אכזריות והתעללות מצמררים.

<u>המסמך שנכתב על ידי הנאשם - ת/1</u>

15. מסמך זה, שכותרתו "**תשובות לשאלות של צעד 1 בספר הסגול**" – נכתב ע"י הנאשם כחודש וחצי לאחר חשיפת מעשיו. במסמך הנאשם משיב על שאלות מובנות מטעם התוכנית, ובתשובותיו מפרט את מחשבותיו הפנימיות טרם ביצוע העבירות, במהלכן, ולאחר מכן, תוך התייחסות למצבה של הקטינה. הנאשם מתאר שחשב מחשבות מיניות תחילה בהתייחס לאחיותיה של הקטינה, ותיאר כי הפך אובססיבי אליהן "**בגלל הפגיעות שלהן**" (סעיף 3, **ת/1**).

16. מדברי הנאשם עצמו עולה כי היה מודע היטב למצבה של הקטינה, ואף תפס אותה כ"טרף קל" ולכן בחר לפגוע דווקא בה, משום שהייתה חלשה ומושתקת. ברי כי פעל מתוך מחשבה כי לא ייתפס, ובלשונו - "**חשבתי שאני מנצל הזדמנות שלא תחזור, תמימות וחוסר תקשורתיות שמכסות על הפשע שלי. דמיינתי כנראה שאני פושע על שעושה את הפשע המושלם, שלא אתפס אף פעם**" (סעיפים 6-8, **ת/1**). הנאשם אף מעיד על עצמו: "**יש משהו מאוד מדאיג באדם שבחר לפגוע בחסר/ת ישע. בחרתי קורבן חלש מאוד**", ומתאר כי בחירתו לפגוע בקטינה הינה "**מחושבת וקצת פחדנית**" (סעיפים 7-8, **ת/1**). הנאשם מתאר כי הקטינה לא הבינה שמעשיו אסורים, וקיבלה אותם כעובדה. עוד כתב כי יכול היה שלא להיתפס לעולם, ונתפס רק מכיוון שהגזים, כדבריו.

17. הנאשם מתאר את התנהלותו החולנית בחיי היום יום ביחס לקטינה – "**הלכתי איתה לשירותים כשעיצבנו אותי ואוננתי עליה, חשבתי עליה כשעיצבנו אותי בעבודה, חשבתי עליה כשהרגשתי עייף בסוף היום**", וכשלא יכול היה "**לקבל את הדבר האמיתי**", צילם נשים בסתר, עקב אחריהן לצורך צילומן, גנב מחנויות וסופרמרקטים, נתן חיבוקים "**לא ראויים**", ו"**גנבתי ליטופים**" (סעיף 11, **ת/1**).

18. מהמסמך עולה כי הנאשם מתמקד רבות בהשלכות האישיות הפוטנציאליות מעצם כך שמעשיו התגלו; התיוג החברתי, הפגיעה במשפחתו, המשך הקריירה שלו בעתיד, סכנה פלילית של מאסר, כדבריו, והדברים שהוא "איבד" מעצם גילוי המעשים – "...**אני לא יודע אם התחתית היא שנתפסתי, או המעשים עצמם**" (סעיף 4, **ת/1**). בהקשר התייחסותו להליך הפלילי התלוי ועומד נגדו, ציין הנאשם – "**אני לא יודע מה יתגלה בהמשך, אבל אני יודע שאני מרוויח מהעובדה שלא הכל ידוע – בטח שלא למשטרה, אבל גם לא לאשתי ולמשפחה שלה**" (סעיף 13, **ת/1**).

19. יצוין, כי דברים אלה נכתבו לאחר שהנאשם דן בנזק שגרם לקטינה, מתוך מודעות מלאה להשלכות פגיעתו בה על המשך חייה, ויש בהם כדי ללמד על אכזריותו של הנאשם והניצול השיטתי של הקטינה. הנאשם אף הגדיל לומר כי "**קשה לי להתחרט על זה, מכיוון שאני מבין שלא הייתה דרך אחרת**" (סעיף 14, **ת/1**).

20. בסעיף 30 למסמך מתאר הנאשם, לפרטי פרטים, את המעשים הנלוזים שביצע בקטינה, את הפנטזיות והתחושות שלו במהלך המעשים המתוארים ואת תגובות הקטינה לחלק מהאירועים. הנאשם אף מתאר כי רצה לצלם את הקטינה בהזדמנויות נוספות, ולהפיק מכך חומר פורנוגרפי. בסיום תיאוריו, הקשים עד מאוד לקריאה, כתב הנאשם כי חווה "**הנאה פרוורטית**" מכתיבת המעשים האלו, ואף "**גאווה פרוורטית**" מהידיעה שעשה אותם. בסיום הסעיף כתב הנאשם – "**קשה לי לומר שלא הייתי חוזר עליהם אם לא הייתי צריך לחשוש מהחוק ומעונש. חלק בי רוצה עדיין לקיים איתה יחסי מין, כשהדבר יתאפשר יום אחד. אני צריך לוותר על המחשבה הזו, ועל שאריות האובססיה המסוכנת הזו**" (סעיף 30, **ת/1**).

21. בהמשך מתאר הנאשם את תגובתה של הקטינה לאחד האירועים – "**אני לא אשכח את המבט הנעלב שלה אחרי הפעם האחרונה שלנו, היא הייתה ממש מזועזעת, וחציתי שם קו אדום בוהק. מצד שני, יכול להיות שאני מגזים ושהיא קהת חושים לחלוטין, והכל הודחק**". הנאשם ממשיך

ומתאר אף את דמיונותיו על גבר שיפגוש בקטינה בעתיד - "**הטורף הזה, הגבר הבא – כנראה גם יאנוס ויחדור אליה וייקח ממנה את הבתולין שלה**...**חלק בי עדיין רוצה להסב עוד סבל, עכשיו קצת מתוך נקמה – אם כבר שילמתי את המחיר, לפחות שאקבל את הסחורה. אני עדיין רוצה לשכב איתה, אם לא עכשיו אז יום אחד. זה נורא**", ובהמשך מודה לאלוהים שלא עשה דברים גרועים יותר (סעיף 46, **ת/1**).

<u>עדות האב</u>

22. עדות אבי נפגעת העבירה הייתה מאופקת, אך לא ניתן היה להתעלם מהתיאורים הקשים ומהכאב הרב הגלום בה. האב סיפר על אודות אופיה הנבון והאינטיליגנטי של הקטינה, בתו האמצעית, כיום בת 15, שמגיל צעיר נדרשה לטיפולים ואבחונים, עד אשר אובחנה על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה בהיותה בת 11. לשאלת בית המשפט השיב כי רעייתו, אם הקטינה, בחרה שלא להגיע, שכן המעמד קשה לה מאוד, לאחר שנחשפה לכתב האישום.

23. לדברי האב, היכרות הקטינה עם הנאשם החלה בהיותה בת 7 שנים, עת שהנאשם הכיר את קרובת משפחתה, והפך לבן משפחה. הנאשם והקטינה יצרו קשר מהרגע הראשון, באמצעות נושאי שיחה משותפים. האב העיד כי בהמשך, הקטינה אף שיתפה את הנאשם בעניינים שונים, שלא נהגה לשתף בהם את הוריה.

24. לאחר שאובחנה ובשל קשיים במסגרת החינוכית הורי הקטינה הותירו אותה בבית, על מנת להרחיקה מגורמים שיגרמו לה לטריגר; האב העיד כי הנאשם ניצל זאת, הפך את ביתם, ביתו ובית הסבים לזירות פשע, מקומות שהיו אמורים להיות עבור הקטינה המוגנים ביותר.

25. האב העיד על אודות התנהגויות חריגות של הקטינה בזמן האירועים; שרק כיום, לאחר חשיפת מעשי הנאשם, הוא מקשר למעשים; כגון בחירתה שלא להתקלח, או להתקלח בשקט בלילה בעת ששאר המשפחה ישנה; הזנחת הסדר והניקיון בחדרה. האב הוסיף, כי הנאשם נהג להביא עמו את ילדיו לביקורים, ככסות למעשיו בקטינה, ועל מנת שישהו עם אחיותיה של הקטינה בשעה שהנאשם שהה עמה בחדרה וביצע בה את זממו, וזאת ללא ידיעתם.

26. בעדותו סיפר האב על "סוג של יומן" המפרט כיצד הנאשם תמרן את הקטינה מרגע היכרותם, ובמקביל לאירועים שהצליחה הקטינה לחשוף בפני הוריה, חשפה קרובת משפחה, אשתו של

הנאשם, את החומרים ופנתה למשטרה. האב ציין את חששו הרב כי הסרטונים, המתעדים את האירועים, הופצו ברשת האינטרנט על ידי הנאשם, והוסיף כי הסכנה הזו מרחפת מעל ראש הקטינה כל העת. יוטעם כי אף ב"כ המאשימה ציינה שאין ודאות בכל הקשור להפצה עתידית של התיעודים, הגם שהנאשם הכחיש זאת והמשטרה מחקה את החומרים.

27. האב העיד על אודות הפגיעה העמוקה בקטינה, על כך שאינה משתפת פעולה עם מטפליה, ועל חששו כי לעולם נפשה לא תחלים. האב אף תיאר את פרטי הפגיעה בבני המשפחה כולם, השרויים במצב נפשי קשה ותחושת אשמה כבדה: סבה וסבתה של הקטינה, וכן משפחתו הקרובה של הנאשם – אשתו וילדיו.

<u>עדות רעיית הנאשם</u>

28. רעיית הנאשם – קרובת משפחתה של הקטינה, הרשימה בעדותה הכנה והאמיצה. ניכר היה כי מדובר בעדות רצופה בכאב עמוק, שניתנה מדם ליבה של העדה, שטרם נרפא מעוצמת הנזקים שגרם הנאשם. הרעיה סיפרה כי היא זו שמצאה את הסרטונים (**ת/2**), אותם חיפשה משום שידעה כי קרובת משפחתה – הקטינה נפגעת העבירה – התוודתה בפני הוריה אודות הפגיעה בה, ואינה יכולה לבטא את כל הפגיעות שחוותה. אז גמלה בלבה ההחלטה לעשות כל דבר על מנת לחשוף את האמת.

29. רעיית הנאשם תארה את גודל השבר אותו חוותה שעה שגילתה כי הנאשם, בן זוגה, עשה מעשים כאלו בקרובת משפחתה, וכן את ההשלכות של הגילוי על משפחתה. היא העידה כי מהצפייה בסרטונים שמצאה (**ת/2**) למדה על תכנון מוקדם של הנאשם: זוויות הצילום מתוכננות מראש, כוונה ורצון להשפיל ולהכאיב לקטינה. לדידה, סרטונים אלה הם אך כמה רגעים קטנים מתוך שנים של סבל שהקטינה עברה.

30. עוד העידה רעיית הנאשם על מסוכנותו, משום שלא חדל ממעשיו, הגם שבמהלך השנים עודדה אותו לפנות לטיפול בשל קשיים נפשיים וחברתיים שהבחינה בהם, בעבודה ובחיק משפחתו. היא ציינה כי מסוכנותו של הנאשם נובעת גם מיכולתו "להסוות את עצמו", וכי מטפלים רבים במסגרות שונות לא הצליחו להבחין בכך.

31. רעיית הנאשם ציינה את חששה למצבם הנפשי של ילדיה, בהם השתמש הנאשם ככסות למעשיו בקטינה, בעקבות מעשי הנאשם, שייתכן שנחשפו אליהם.

32. בסיום עדותה, ביקשה רעיית הנאשם מבית המשפט להרחיקו מחיבור למרשתת, בשל מעשיו החמורים, המתוכננים והאכזריים, וכן להרחיקו מילדים באשר הם, על מנת להגן עליהם.

<u>ראיות מטעם ההגנה</u>

33. מטעם ההגנה הוגש בהסכמה מסמך הנושא את הכותרת "חוות דעת קרימינולוגית" ממרכז "התחלה חדשה", מרכז מורשה לטיפול בעברייני מין, שערכה הגב' דנה קייזר **(נ/1)** (להלן: "**המסמך**"); דו"ח סיכום אשפוז מיום 25.7.24 בבי"ח אברבנאל **(נ/2)**; ואישור שירות צבאי **(נ/3)**.

34. הצדדים נחלקו בשאלה האם המסמך מהווה "חוות דעת", אך עיקר המחלוקת נסובה סביב שאלת משקלו הראייתי של המסמך. ב"כ המאשימה סברה כי הגם שלא התנגדה לקבילות המסמך– הרי שמשקלו הראייתי נמוך, ובשל כך ויתרה על זימונה של עורכת המסמך ועל חקירתה הנגדית.

35. מנגד, סבר ב"כ הנאשם כי המסמך מהווה חוות דעת מומחה בעלת משקל ראייתי משמעותי, גם נוכח דרך הילוכה של המאשימה בעניין זה, תוך ציון העובדה כי מדובר בעמותה מוכרת וידועה וכי חוות דעת מעין אלה משמשות את בתי המשפט תדיר.

36. מבלי להידרש לנימוקי המחלוקת בין הצדדים, בנסיבות העניין, לאור תוכן המסמך ומסקנותיו, הגענו לכלל מסקנה שלצורך גזירת הדין אין צורך להכריע בשאלת סיווג המסמך. שכן, אף אם מדובר בחוות דעת מומחה, כטענת ההגנה, נוכח העובדה שמסקנות עורכת המסמך עולות בקנה אחד עם הערכת המסוכנות המינית שהוגשה לבית המשפט – ונוכח דחייתן לגופן של טענות ב"כ הנאשם, ביחס לשיקומו של הנאשם – הרי שאין כל נפקא מינא לשאלת סיווגו של המסמך.

37. לא מצאנו ממש אף בטענת ב"כ הנאשם לפיה האשפוז בו נקט הנאשם מרצון, מהווה תחילתה של הבנה והפנמה אצל הנאשם, המסמלת את רצונו לשיקום וריפוי.

38. בכל הכבוד לשירותו הצבאי של הנאשם, הרי שלאור חלוף הזמן ובעיקר מהות וחומרת מעשי הנאשם, לא מצאנו שיש ליתן לשיקול זה משקל משמעותי לקולא.

<u>טיעוני הצדדים לעונש</u>

<u>טענות המאשימה</u>

39. בשים לב לחומרת המעשים, למידת הפגיעה בערכים המוגנים ופסיקה שהוצגה, עתרה ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נוימן, להשית על הנאשם את העונשים הבאים: 22-25 שנות מאסר בפועל, ועתרה למקמו במרכז המתחם; פיצוי מירבי לנפגעת העבירה בסך 258,000 ₪, ומאסר מותנה.

40. ב"כ המאשימה נימקה עתירתה העונשית בטעמים הבאים: בראש וראשונה, מוגבלותה של הקטינה וניצול חולשתה; גילה הצעיר של הקטינה ופער הגילים המשמעותי – 27 שנה – בינה לבין הנאשם; ניצול מעמדו של הנאשם ואת קרבתו המשפחתית אל הקטינה שסמכה עליו וראתה בו דמות משמעותית; תכנון שקדם לביצוע העבירה, בין היתר בבחירת הקטינה כאמצעי למימוש דחפיו המיניים המעוותים של הנאשם; הבנתו של הנאשם את הפסול שבמעשים אשר עשה, את משמעותם והשלכותיהם; יכולתו של הנאשם להימנע מן המעשים; הנזק שנגרם, בראש ובראשונה לקטינה, וכן למשפחתה, והנזק שעלול היה להיגרם לקטינה, אם היו מוצאים החומרים את דרכם לגורמים נוספים, או מופצים ברבים.

41. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה – ציינה המאשימה, כי לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו בהליך, חסכון בזמן שיפוטי והעובדה לפיה ההודאה ייתרה את עדותה של נפגעת העבירה. עם זאת, המשקל שיש ליתן להודאה זו הוא מוגבל, וזאת נוכח הסרטונים שנתפסו והמסמך שהוגש – אשר לא הותירו לנאשם ברירה, אלא להודות (ע"פ 2471/21). עוד הוסיפה ב"כ המאשימה, כי להיעדר עבר פלילי של הנאשם יש ליתן משקל מוגבל לאור משך הזמן בו ביצע הנאשם את עבירות (ע"פ 3934/12).

42. לעניין המסמך שכתב הנאשם (**ת/1**), טענה המאשימה כי יש בו כדי ללמד על חומרת מעשיו של הנאשם ועל נסיבותיהם. לטענת המאשימה, ממסמך זה עולות המניפולציות שביצע הנאשם בשלבים כדי לנרמל את המצב – "**להכין את הקרקע כדי שזה ינורמל ולא יפעיל אזעקות**" (סעיף 10, **ת/1**). עוד טענה ב"כ המאשימה, כי מסמך זה מלמד על המודעות של הנאשם לעצם הפסול שבמעשיו ואת משמעותם, תוך משלוח "הודעות נעלמות" ומחיקת תמונות וסרטונים מעת לעת, על מנת שלא להיתפס.

עוד טענה המאשימה, כי במסמך זה עדיין מביע הנאשם את רצונו המעוות להמשיך ולקיים עם הקטינה יחסי מין (סעיף 30, **ת/1**) ואף רצון להמשיך ולגרום לה לסבל שכן אם כבר שילם את המחיר, לפחות שיקבל את הסחורה (סעיף 46, **ת/1**).

<u>טענות ב"כ הנאשם</u>

43. ב"כ הנאשם, עו"ד אילן שדיי, עתר לקבוע את מתחם הענישה בין 12 ל-18 שנות מאסר בפועל, וכן הגיש פסיקה ממנה עולה, לשיטתו, כי רמת הענישה ההולמת בנסיבות דומות לענייננו של הנאשם נמוכה מזו לה טענה ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם עתר למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם המוצע, קרי 15 שנות מאסר, ולהגביל את רכיב הפיצוי הכולל עד לסך 200,000 ₪.

44. הסנגור נימק את עתירתו העונשית במכלול הטעמים הבאים: נטילת אחריות על המעשים מצד הנאשם, שאף הראה רצון לכפר עליהם, וכראייה לכך הצביע הסנגור על סכום הפיצוי שהפקיד הנאשם בקופת בית המשפט, בסך 120,000 ₪; התנהלות הנאשם, המהווה, על פי הטענה, חיווי חיצוני לראשית טיפול, וכן אמפתיה שהביע הנאשם כלפי הקטינה והכרה בנזק שגרם לה (סעיף 46, **ת/1**); הודאת הנאשם, המהווה חלק מתהליך ריפוי ותיקון; החשיבות הגבוהה שיש לייחס להודאה שייתרה את הצורך בהעדת הקטינה, והחיסכון בזמן שיפוטי; היעדר עבר פלילי; קשיים נפשיים ואחרים שחווה הנאשם בילדותו, מגיל 11, אז התמכר לפורנו ולאוננות, וכן קשיים אובייקטיביים בחייו (שפורטו **נ/1**).

45. לעניין המסמך שכתב הנאשם (**ת/1**), טען הסנגור כי יש לראות בו מעין צוהר לשיקום עתידי, כמיהה להחלמה, ותחילה של לקיחת אחריות. עוד הוטעם, כי הנאשם הצטרף לתכנית 12 הצעדים וכי הוא מטופל שם עד היום, גם בתקופת מעצרו. תהליך זה, כך נטען, משתקף גם במסמך **נ/1** וגם בהערכת המסוכנות, ויש לראות בו משום הירתמות של הנאשם לטיפול. עוד הוסיף הסנגור כי הנאשם פנה לטיפול כבר בתחילת חודש אוגוסט 2024, במרכז להתחלה חדשה, וכי במשך 3 חודשים קיבל טיפול בצורה וולונטרית עד למעצרו ומיד בתום החקירה שב לטיפול הן בתוכנית 12 הצעדים עד היום, והן במרכז להתחלה חדשה. לדידו, התנהלות הנאשם בעניין זה מלמדת על רצינות ונחישות מצד הנאשם, כמו גם על כנות הודאתו, לה צירף פיצוי כספי, כחלק משרשרת ההירתמות של הנאשם להליך ההחלמה.

<u>דברו האחרון של הנאשם</u>

46. במסגרת דברו האחרון של הנאשם, ציין הנאשם, בשפה רפה, כי הוא מביע חרטה על מעשיו והודה לסנגורו.

<u>דיון והכרעה</u>

<u>הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם</u>

47. ב"כ הצדדים אינם חולקים על כך שכלל מעשי הנאשם עולים כדי אירוע אחד מתמשך, בהתאם לסעיף 40יג לחוק העונשין (ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (נבו, 29.10.2014)). אנו סבורים כי מדובר במעשים דומים החוזרים על עצמם – הגם שמעשה הסדום ואירועי האונס חמורים יותר מיתר האירועים – כל האירועים שלובים ואחוזים זה בזה, בוצעו באופן רציף במשך תקופה ממושכת, כך שיש ביניהם קשר ענייני הדוק בשל דפוס פעולה דומה ואופן ניצול הקטינה, והם חלק מאותה התנהלות עבריינית שבוצעה ממניע אחד. מכאן, יש לראות במעשים כולם משום אירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו.

48. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שלמות גופה ונפשה של הקטינה נפגעת העבירה, שמירה על הקטינה מפני ניצול ופגיעה, זכותה לכבוד והאוטונומיה על גופה, פרטיותה, שלוות נפשה ובטוחנה, וביתר שאת במסגרת התא המשפחתי ובביתה.

49. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות מין, ובייחוד אלו אשר מבוצעות בקטינים בתוך המשפחה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט כבוב בע"פ 2163/24 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.11.2024):

> **"[...] וכפי שפסקתי פעמים רבות: "שוב אנו נדרשים לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין, הפגם החברתי והמוסרי שבהן, הנזקים שהן גורמות והצורך לבטא את הוקעתן. עבירות מין הן מהעבירות החמורות שבחוק העונשין, ולא בכדי [...] זאת, משום שיש בעבירות מין משום חילול הגוף וכבוד האדם, הפשטת אדם מאנושיותו וחֵרוּב האוטונומיה שלו. עבריין מין משתמש בזולתו ככלי לסיפוק צרכיו ויצריו המיניים; הוא הופך אותו מסובייקט לאובייקט שתכלית קיומו מתמצית בריצוי צרכיו [...] במקרים רבים, בפרט במקרים בהם מעורבים קטינים, הפגיעות המיניות**

מובילות לצלקות עמוקות בנפש, אשר מוצאות ביטוי בפגיעה בתפקוד השוטף במסגרות החיים השונות – החברתית והאישית, ובהמשך הדרך גם במסגרות המקצועיות והזוגיות". כפי שציינתי בעבר, כאשר עבירות המין מבוצעת בגדרו של המעגל המשפחתי הקרוב, מתווסף לאמור לעיל גם ניצול האמון ופגיעה אנושה בתחושת המוגנות שבדלת אמות התא המשפחתי. החומרה הרבה הנובעת מכך נעוצה, בן היתר, בעצם ניצול מעמדו של בן המשפחה כמי שנמצא במעגל הקרוב של נפגע העבירה וכמי שנפגע העבירה נתן בו את ביטחונו ואת אמונו; וכן נוכח החשש והפחד מחשיפת המעשים וההשלכות הנלוות לכך על התא המשפחתי."

50. בעבירת שיבוש מהלכי משפט, שבה הורשע, פגע הנאשם בערכים המוגנים הבאים: טוהר ההליך השיפוטי ותקינותו, חשיפת האמת ועשיית צדק, סדרי השלטון והמשפט, ושמירה על אמון הציבור במערכת המשפט (ראו: ע"פ 8721/04 **יחיעם אוחנה נ' מדינת ישראל** (נבו 17.6.2007)).

51. עוצמת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים עמוקה וחמורה. הנאשם פגע פגיעה קשה - ויש לקוות שאינה בלתי הפיכה - בנפשה ובגופה של הקטינה. פגיעה זו מועצמת על רקע היותה מאובחנת על הרצף האוטיסטי. מסגרת המשפחה הקרובה אמורה להוות לקטינה את המקום הבטוח ביותר – אך מסגרת זו נוצלה על ידי הנאשם באופן זדוני. הנאשם לא גילה שמץ של חמלה, לא עצר ולו לרגע את מסכת הפגיעות, והתעלם לחלוטין ממוגבלותה, מתמימותה, ומצרכיה הנפשיים המורכבים. תוצאות מעשיו הקשים של הנאשם ניכרות בקטינה, והשלכותיהם ממשיכות להכות גלים, מבלי שניתן להעריך כיום את מלוא עוצמת הנזק שנגרם, כפי שהעיד אביה; וכפי שפורט בהרחבה בתסקיר נפגעת העבירה.

<u>נסיבות הקשורות בביצוע העבירות</u>

52. במעשי הנאשם כמכלול, מאפייני חומרה קשים, ובעיקר אלה: מצבה הקוגניטיבי של הקטינה, המאובחנת על הרצף האוטיסטי; היות הנאשם קרוב משפחתה של הקטינה, הפגיעה הקשה דווקא במקום בו הייתה אמורה לחוש תחושת ביטחון, ניצולו לרעה את כוחו ויחסיו עם הקטינה; גילה

הצעיר של הקטינה; ביצוע מעשים מיניים – חלקם חרף התנגדותה האקטיבית של הקטינה, במדרג חומרה עולה, כחלק ממסכת אירועים מתמשכת, במספר רב של הזדמנויות, במשך תקופת זמן בלתי מבוטלת של כשנתיים וחצי; המניפולציות הפסיכולוגיות שהפעיל הנאשם על הקטינה תוך ניצול מחפיר של מוגבלותה והקושי ביכולתה לבטא את מצוקותיה; התיעוד, המצריך הכנה מוקדמת, שערך הנאשם למעשי הזוועה שביצע בקטינה בדמות 9 סרטונים, ושימושם לסיפוקו, בהם נראה הנאשם מבצע בקטינה את זממו בצורה קשה ביותר תוך מעשי אינוס, כאשר ברור אף מן הסרטונים כי הקטינה הסובלת ממוגבלות כאמור, אינה מבינה עד תום את המתרחש ואף משוחחת עם הנאשם על תחומי עניין אחרים וילדיים; מחיקת התיעוד למעשיו בניסיון להכשיל את ההליך המשפטי; יכולתו של הנאשם להימנע ואף לחדול ממעשיו בכל שלב; פנייתו לקטינה במטרה לפגוש בה שוב, ומשלא השיבה פנה אליה בבקשה שתמחק את היסטוריית ההתכתבות ביניהם תוך ניצול מודע של חוסר הבנתה; הנסיבות שאפשרו את ביצוע העבירות, ובכלל זה האמון שנתנה הקטינה בנאשם, ואף האמון שנתנו בו הוריה מפאת קרבתם המשפחתית.

<u>מדיניות הענישה הנוהגת</u>

53. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות המין, על אחת כמה וכמה אלו המבוצעות בקטינים, ועל השיקולים שיש ליתן להם משקל בענישה:

> "**חומרתן המיוחדת של עבירות מין, ועל כך שהן מחייבות תגובה עונשית הולמת, אשר תבטא את הסלידה החברתית ממעשים אלה, ותוקיע את מבצעיהן [...] השיקולים המרכזיים בענישת עברייני מין בכלל, ועברייני מין שביצעו עבירות בקטינים בפרט, הם, אפוא, שיקולי גמול והרתעה, והצורך ליתן ביטוי הולם לחומרת המעשים ולסלידה שהם מעוררים**" (ע"פ 11100/08 **שרעבי נ' מדינת ישראל**, (14.9.2011), בפסקה 33).

54. בפרט, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי בעבירות מין בקטינים בתוך המשפחה יש לתת משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הפוגע, וכי על הענישה "**לבטא סלידה עמוקה והוקעה חברתית, לזעוק את זעקת הקורבנות, לייצר תיקון מוסרי – ובעיקר לבודד ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים, בפרט אלה הפוגעים בקטינים בתוך המשפחה**" (ע"פ 4707/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.2.2022)).

55. מעבר לחומרה הרבה הכרוכה כאמור בעבירות מין במשפחה באשר הן, קיימות בענייננו נסיבות מחמירות נוספות וייחודיות, ובעיקרן העובדה שמדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, והעובדה שהנאשם תיעד את מעשיו בסרטונים ותמונות - כך שכיום מרחפת מעל הקטינה ומשפחתה ענה בדמות החשש כי קיימים תיעודים נוספים. איום זה מרחף גם על עתידה, תחושת הביטחון ופרטיותה של הקטינה.

56. זאת ועוד, אף הלכת בית המשפט העליון דורשת כי הערכאה הדיונית תמצה את הדין במקרים של ניצול מוגבלות נפגע העבירה. יפים לענייננו דבריו של כב' השופט אלרון ברע"פ 62352-02-25 **דדון נ' מדינת ישראל** (נבו 26.2.25):

> "**מן הראוי שהמסר שיצא מבית המשפט יהא ברור וחד – מי שמנצל את מוגבלות זולתו ימצא עצמו מאחורי סורג ובריח לתקופה משמעותית אף מעבר לעונש שהוטל על המבקש בעניינו, עונש אשר יהא בו לשקף את החומרה במעשים ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים**" (שם, פסקה 11).

57. בחינת הפסיקה במקרים דומים מלמדת שבתי המשפט נוהגים לגזור, בנסיבות דומות, עונשי מאסר נוקבים השואפים למיצוי הדין, לתקופות משמעותיות והכל בהתאם לנסיבות המקרה:

א. <u>בע"פ 6490/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 10.1.2022) – </u>בית המשפט העליון דחה את ערעור ההגנה על רכיב המאסר בפועל, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, החמיר בעונשו של המערער וגזר עליו <u>**15 שנות מאסר לריצוי בפועל**</u> חלף 13 שפסקה הערכאה קמא. הנאשם הורשע בביצוע עבירות אונס רבות ומספר עבירות של מעשה מגונה בבתה בת ה-12 של בת זוגו, המאובחנת כאוטיסטית בתפקוד גבוה, עד שהייתה בת 18. בהזדמנויות רבות נכנס המערער לחדרה של הקטינה, הפשיט אותה, נגע בכל חלקי גופה וליקק אותה, והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, והכל בניגוד לרצונה. בדומה לענייננו, המתלוננת הנה קטינה

המאובחנת על הרצף האוטיסטי והמערער ניצל את מצבה הקוגניטיבי וכן את קרבתו אליה. בשונה מענייננו, העבירות התפרשו על פני תקופת זמן ארוכה יותר של כ-6 שנים; אולם, בענייננו המעשים כוללים גם ביצוע מעשה סדום בקטינה, הסרטת המעשים והחזקה בחומרי תועבה של הקטינה, פגיעה בפרטיותה, וכן שיבוש מהלכי משפט.

ב. בע"פ 6080/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 21.7.21) –בית המשפט העליון דחה את ערעור ההגנה על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט מחוזי, בגדרו הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות מין בשתי נכדותיו הקטינות, בתדירות גבוהה ולאורך מספר שנים (לרבות ריבוי מעשי אינוס ומעשי סדום). על הנאשם נגזרו, בין היתר, **18 שנות מאסר לריצוי בפועל**, ופיצוי למתלוננות בסכום כולל של - 190,000 ₪. בדומה לענייננו, מדובר בעבירות מין שבוצעו ע"י קרוב משפחה בקטינות. בשונה מהמקרה שלפנינו ולקולא לכאורה, מדובר בעבירות מין שבוצעו בשתי בנות משפחה. מנגד ולחומרא, בענייננו מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, תוך ניצול מצבה הקוגניטיבי וחוסר יכולתה לתפוס את חומרת המעשים הנעשים בגופה.

ג. בע"פ 1419/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 31.12.20) –דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (בירושלים), בגדרו הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות מין בהן: אינוס, מעשים מגונים, מעשה סדום וניסיון לביצוע מעשה סדום - בבתו החורגת, מאז שהייתה כבת 6 וחצי ועד הגיעה לגיל 14 לערך. על המערער נגזר עונש הכולל , בין היתר, **18 שנות מאסר לריצוי בפועל** ופיצוי בסך 70,000 ₪. בדומה למקרה שלפנינו מדובר בבת משפחה. בשונה מהמקרה שלפנינו, המדובר בתקופת זמן ממושכת יותר, וכן אין מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, כבענייננו.

ד. בע"פ 6075/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 20.2.23) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות אינוס ובמעשים מגונים בבתו הקטינה, בטרם ולאחר שמלאו לה 16 שנים. בית המשפט המחוזי (נצרת) קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-24 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר על כנו את העונש שגזר בבית המשפט המחוזי על המערער - **20 שנות מאסר לריצוי בפועל**, לצד פיצוי בסך 100,000 ₪, לנפגעת

העבירה. בדומה לענייננו, מדובר בעבירות מין שבוצעו על ידי קרוב משפחה בקטינה, אך אין מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, בשונה מהמקרה שלפנינו ולחומרא.

ה. בע"פ 3536/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 22.03.2016) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ירושלים), שבו הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות מין שונות ובהן אינוס וניסיון לאינוס בת משפחה, מעשה סדום וניסיון לבצע מעשה סדום בבת משפחה, מעשה מגונה בבת משפחה, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, במשך תקופה של כארבע שנים, בהיותה בגילאים 9 – 12 שנים. המערער גם הקרין בפני הקטינה סרטים פורנוגרפיים, החדיר את אצבעו לפי הטבעת שלה, תוך שהוא גורם לה לכאבים ודימום ואף איים לרצוח אותה, אם תספר על כך לאימה. המערער נדון, בין היתר, ל- **22 שנות מאסר לריצוי בפועל**, ופיצוי בסך 25,000 ₪. בשונה מהמקרה שלפנינו, מדובר בקטינה בה בוצעו עבירות מין בגיל צעיר יותר, וכן בעבירות אלימות לצד עבירות המין. אולם, בענייננו מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, תוך ניצול מצבה הקוגניטיבי.

ו. תפ"ח 7212-11-23 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, ניתן ביום 29.10.24) – הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות מין כלפי בתה הקטינה של בת זוגו, מאז הייתה כבת 9 ועד היותה בת 15, במספר רב של הזדמנויות ובתדירות יום – יומית. הנאשם הודה בביצוע מעשי אינוס, מעשי סדום, מעשים מגונים, הדחה לשימוש בסמים מסוכנים ותקיפה. בגין מעשים אלה נגזרו על הנאשם **22.5 שנות מאסר לריצוי בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסכום כולל של - 200,000 ₪. בשונה מהמקרה שלפנינו, העבירות בוצעו במשך תקופה ממושכת יותר, בקטינה שגילה צעיר יותר וכן אין מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי, שמצבה הקוגניטיבי נוצל.

ז. תפ"ח 38067-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, ניתן ביום 24.10.19) – הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות מין כלפי בתו הקטינה מעת היותה כבת 8 ועד שמלאו לה 15.5 שנים. הנאשם הורשע בכל העבירות שיוחסו לו, ובכלל זה מאות עבירות אינוס, מספר עבירות של מעשה סדום, ומעשה מגונה בקטין בן משפחה ונגזרו עליו, בין היתר, **25 שנות מאסר לריצוי בפועל** ופיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪. מדובר במקרה רחב היקף

מעניינו. מאידך, ולחומרא, לא מדובר בקטינה המאובחנת על הרצף האוטיסטי. יצוין כי לא הוגש ערעור על חומרת העונש.

ח. בע"פ 4360/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 8.3.17) – בית המשפט העליון דחה את ערעור ההגנה על חומרת העונש שהושת על המערער בגין ביצוע עבירות מין בבתו עת הייתה בת 10 שנים. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע סדרת עבירות אינוס ומעשים מגונים בבתו. המערער אף צילם תמונות וסרטונים של המתלוננת בעודה עירומה של מעשי האינוס שביצע בה, ושל המעשים שגרם לה לבצע בגופה והעלה אותם לרשת האינטרנט. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, **25 שנות מאסר לריצוי בפועל** ופיצוי למתלוננת בסך 258,000 ₪. בית המשפט העליון הותיר על כנו את העונש שנגזר על המערער תוך שקבע כי העונש שנגזר אינו חורג מהענישה המקובלת במידה ניכרת אשר מצדיקה התערבות. בדומה לענייננו, סדרת העבירות החמורות שבוצעו במתלוננת הוסרטו. בשונה מענייננו התיעודים הופצו. בנוסף, המתלוננת הייתה צעירה מנפגעת העבירה בענייננו, ולא המאובחנת על הרצף האוטיסטי.

קביעת מתחם העונש ההולם

58. קראנו בעיון את מכלול הפסיקה שהגישו ב"כ המאשימה והסנגור, לרבות פסקי הדין שנסיבותיהם – בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לרבות הנזק שנגרם, מועד מתן פסק הדין, מאפייני נפגעי העבירה וחומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים- קרובים פחות לענייננו (תפח"ע 4515-08-21, ע"פ 5369/13, ע"פ 9728/16, ע"פ 4095/18, ע"פ 5816/19, ע"פ 5617/19, ע"פ 4707/20, ע"פ 2433/18, ע"פ 718/19, ע"פ 3615/18, ע"פ 1269/15, תפ"ח 43399-03-15, ע"פ 4360/15, ע"פ 3536/12, ע"פ 6124/16, ע"פ 9288/20, ע"פ 5815/22, ע"פ 7951/12, ע"פ 701/06, ע"פ 6602/13, ע"פ 781/19, תפח"ע 7212-11-23).

59. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות המין בשילוב עם עבירות שיבוש מהלכי משפט, החזקת חומר תועבה של קטין ופגיעה בפרטיות, אנו קובעים כי מתחם העונש

ההולם בעניינו של הנאשם נע בין **18 ל- 25 שנות מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי משמעותי לנפגעת העבירה.

<u>מתחם סכום הפיצוי ההולם לנפגעת העבירה</u>

60. נראה שהמתחם שהכתיבו ב"כ הצדדים ביחס לגובה הפיצוי, בין 200,000 ₪, כטענת ההגנה, לבין 258,000 ₪, כטענת ב"כ המאשימה, הולם בנסיבות העניין.

<u>גזירת העונש ההולם בתוך המתחם</u>

61. בהערכת כל השיקולים יחד, דומה שאין הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, משיקולי שיקום של הנאשם, זאת משום שלא מצאנו כי קיימים שיקולי שיקום משמעותיים לנאשם, יוטעם כי גם לדברי הסניגור המלומד אין מדובר בשיקולי שיקום משמעותיים, אלא אולי בהפצעה וקדימון להתחלה של אפשרות שיקום.

62. מנגד, למרות שיקולי החומרא המשמעותיים בעניינו של הנאשם – אופיין של העבירות וחומרתן; אופן ניצולו את קרובת משפחתו הקטינה המאובחנת באוטיזם, באופן שיטתי, תוך ניצול מפגשים משפחתיים כפלטפורמה למימוש זממו; ורמת מסוכנות הנאשם כפי שעולה הן מהערכת המסוכנות, והן מהמסמך שכתב הנאשם בעצמו – לאור המתחם שקבענו, סברנו שאין הצדקה לחרוג ממתחם העונש לחומרא. להלן יפורטו השיקולים למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

<u>הימנעות הנאשם מנטילת אחריות והבעת חרטה</u>

63. בחינת המסמך שכתב הנאשם (**ת/1**) אינה מותירה מקום לספק. התמונה המתקבלת למקרא המסמך היא של אדם מסוכן לחברה, סוטה מין, מניפולטור אכזר, בעל תפיסה מעוותת – שלא מפנים את חומרת מעשיו, את הנזק שגרם לקטינה, למשפחתה ולמשפחתו, והכל לצורך סיפוק יצריו המיניים הבלתי נשלטים, בערמומיות, נוכלות ומניפולטיביות – שבחר לקורבן קטינה מוגבלת.

64. מעיון מעמיק במסמך, לא התרשמנו שניתן ללמוד ממנו על חרטה מלאה וכנה של הנאשם. הנאשם הגדיל לעשות וציין זאת מפורשות (ראו במיוחד סעיפים 14, 30, **ת/1**). לאורך המסמך, ביטא

הנאשם רצון להמשיך ולפגוע בקטינה (ראו סעיפים 30, 46 **ת/1**), והתמקד בעיקר בהשלכות האישיות שנגרמו לו בעקבות גילוי מעשיו (ראו סעיף 4, **ת/1**).

65. בחינת המסמך מובילה למסקנה שעל כל תיבה בו, שניתן אולי לראות בה משום חרך צר להליך החלמה – כפי שביקש הסניגור להציג – נמצאו עשרת מונים תיבות שיש בהם כדי לאיין אפשרות מעין זו, מתוך דבריו של הנאשם עצמו. התרשמותנו היא כי מסמך זה אינו אלא המשך המניפולציות בהן השתמש הנאשם כדי להשחית את גופה של הקטינה, להשפילה ולפגוע בנפשה – תוך שימוש בתוכנית 12 הצעדים כאמצעי לזריית חול בעיני בית המשפט, שמא יצליח להגניב לתודעת מאן דהוא, כי יש תיקון לנאשם, ולא היא. על כך נאמר: "מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לְתָקֵן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת" (קהלת א טו). מצער לדעת, כי מעשיו של הנאשם לרבות הנזק שגרם לקטינה – תוך ניצול מוגבלותה השכלית, לצורך סיפוק תאוות המין שלו – לא זו בלבד שלא ידעו שובע, אלא שהם ממשיכים לקנן במוחו, כך לפי הדברים שכתב במו ידיו. בנסיבות המתוארות מסקנתנו היא שהמסמך שכתב הנאשם (**ת/1**) הוא בבחינת ראיה לחובתו של הנאשם, ולא מצאנו בו את ההקלה שביקש הסניגור.

66. במסגרת דברו האחרון, אמר הנאשם "**אני אומר לכם שאני מצטער מאוד... לוקח אחריות מלאה ומודה לעורך הדין שייצג אותי**". התרשמותנו היא שדברי הנאשם, לפחות ביחס למעשיו, נאמרו מן השפה ולחוץ, ואין בהם חרטה מלאה ואמיתית.

67. בשים לב למכלול השיקולים שפורטו בהרחבה לעיל, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; עוצמת הסטייה הגלומה בהן; התמשכות העבירות משך כשנתיים ומחצה וריבוי ההזדמנויות; גילה הצעיר של נפגעת העבירה והיותה בת משפחה; הניצול המחפיר והמתעלל של הנאשם את היותה של הקטינה על הרצף האוטיסטי; ניסיונות השיבוש; הפגיעה בפרטיות; תיעודם בוידאו של מעשיו בקטינה; החזקת חומר תועבה; התחכום בביצוע העבירות והמחשבה תחילה שהוקדשה להן; ועוצמת הנזק שנגרם לקטינה; ומנגד – הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה; העדר הצורך בהעדת הקטינה; חיסכון בזמן שיפוטי יקר; וכן הבעת החרטה – אשר ניכר כי נאמרה מן השפה ולחוץ – סברנו שיש הצדקה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם העונש ההולם.

<u>גובה הפיצויים לנפגעת העבירה</u>

68. תכליתו של סעד הפיצוי שנפסק לנפגע העבירה בהליך הפלילי היא פיצוי בגין נזק או סבל שנגרמו לו (ראו רע"פ 2976/01 **בתיה אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 418 (2002)). לאחר שבחנו את כלל הנסיבות, הגענו לכלל מסקנה כי בשים לב למכלול הנזקים הנפשיים והפיזיים שגרם הנאשם לקטינה, כפי שפורטו בהרחבה לעיל (ראו במיוחד סעיפים 9, 11, 12) – יש הצדקה, כבר בשלב זה, לפסיקת פיצויים לנפגעת העבירה בשיעור משמעותי, שיאפשר לה ולו התחלת שיקום. בעיתוי הנוכחי אין ספק כי תמונת הנזק היא חלקית בלבד – ומלוא הנזקים והשלכות מעשי הנאשם טרם התגבשו באופן סופי, כפי שאף עולה מהתסקיר, ומעדות האב.

69. למען הסר ספק, יוטעם כי אין בפיצוי הכספי שייפסק על ידינו בהליך זה, בבחינת סוף פסוק במישור הנזק שנגרם לקטינה, ופיצוי זה הוא אך מזור ראשוני; בית המשפט העליון עמד לא אחת על מאפיינו הייחודי של הפיצוי בהליך הפלילי, ככזה שאינו ממצה את מלוא חומרת הנזק שנגרם לנפגעי עבירה:

> **"...פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה..."** [ע"פ 7186/19 **קטמור טובי נ' מדינת ישראל** (נבו, 8.1.2020)].

70. לאור כל האמור, החלטנו להעמיד את שיעור הפיצויים לנפגעת העבירה ברף הגבוה של מתחם הפיצוי ההולם.

<u>סוף דבר:</u>

71. התמונה המתקבלת ממכלול מעשי הנאשם, ומהראיות שהוגשו לבית המשפט היא של עיוות נורמטיבי, ערכי ומוסרי, של הנאשם המעורר זעזוע עמוק ושאט נפש ממעשי הזימה והתועבה שביצע הנאשם בנפגעת העבירה, קטינה על הרצף האוטיסטי.

72. לאור כל האמור לעיל החלטנו, פה אחד, לגזור על הנאשם עונש כולל על כל העבירות בהן הורשע [סע' **40יג** לחוק], כדלקמן:

א. 22 שנות מאסר, לריצוי בפועל שמניינן מיום מעצרו 3.11.2024.

ב. 3 שנות מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.

ג. פיצויים לנפגעת העבירה בסך 258,000 ש"ח, מהם יקוזז הסך של – 120,000 ₪ שהופקדו בקופת בית המשפט.

יתרת הפיצויים בסך 138,000 ₪ תופקד בקופת בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.1.2026.

כל הסכומים יועברו להורי הקטינה, ועליהם לעשות בהם שימוש בהתאם לחובתם שבדין לטובת הקטינה בלבד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע ביום י"ד אלול תשפ"ה, 07/09/2025 במעמד הנוכחים.

ירון לוי, שופט בכיר | אילן צור, שופט | תמר סנונית פורר, שופטת